

Green Urban Paths

EXPLORE THE CITY

Βερολίνο

Σενάριο για το CRN

Ιανουάριος 2024

Σενάριο για CRN

Το σενάριο απαιτεί μια ηθοποιό και έναν ηθοποιό να αφηγηθούν την ιστορία και να συνδέσουν τις τοποθεσίες.

Χαρακτήρες

Η κόρη του Miller/ Marie:

Ρούχα:

φούστα μέχρι τον αστράγαλο ή το γόνατο, μπλούζα, ποδιά, μπουτάκια, ενδεχομένως μαντήλι ή κάτι παρόμοιο.

Χαρακτήρας:

νεαρή κοπέλα (εικοσάρα), ανοιχτόκαρδη, περίεργη, ενθουσιώδης, γλυκιά, έξυπνη, όχι αθυρόστομη, δουλεύει στο μύλο του πατέρα της, σκληρή σκονισμένη δουλειά, καμία απραξία, κοινωνική, στραμμένη προς τον μοντερνισμό, ανέμελη

Ιστορικό:

ταξιδεύει στο μέλλον, όλα είναι διαφορετικά από ό, τι γνωρίζει από το 1830, έχει ζήσει στο Rehberge (πράσινη περιοχή στο Βερολίνο-Wedding), στη συνέχεια στο Mühlenberge, με λίγη ανάπτυξη, πολύ αμμώδης, εξακολουθεί να ζει με τους γονείς της και τα πολλά αδέρφια.

Έχει ενδιαφέρον για το νέο → ενθουσιάζεται με τις ιδέες των πάρκων αναψυχής και των συνεταιριστικών κατοικιών

ρόλος κατά τη διάρκεια της περιοδείας:

Περπατάει στους διάφορους σταθμούς με τα μάτια ορθάνοιχτα, απολαμβάνει τη βόλτα και τον ελεύθερο χρόνο της

Θείος Πέλε:

Ρούχα:

Παντελόνι με τιράντες, χαλαρό πουκάμισο, καπέλο (ή αθλητικό), πολύχρωμο κασκόλ/παπιγιόν ή γραβάτα, εντυπωσιακό/χρωματιστό

Χαρακτήρας:

Καλλιτέχνης του τσίρκου (εργάστηκε μεταξύ άλλων ως κλόουν), σόουμαν και αυθεντικός Βερολινέζος, έπαιζε φλάουτο, βιολί και κοντσέρτινα, σολίστας.

διασκεδάζει τα παιδιά (της εργατικής τάξης) με παιχνίδια, έχει συνήθως γλυκά και κάνει διάφορα κόλπα, σήμα κατατεθέν: αστεία καπέλα και κοστούμια

Διάλεκτος του Βερολίνου, θρασύς, τολμηρός, ρομαντικός, αστείος, αδιάφορος

Ιστορικό:

Πραγματικό όνομα: Hermann Albert Adolf Rautmann

Το παρατσούκλι "Uncle Pelle" επειδή είναι πολύ λεπτός, μόνο δέρμα και κόκαλα.

Από το 1906 έως το 1907 διατηρούσε ένα λούνα παρκ στη Müllerstraße 147 στο Berlin-Wedding.

έχει βιώσει πώς δημιουργήθηκε το πάρκο, έχει ταξιδέψει πολύ στο περιβάλλον της εργατικής τάξης

ρόλος κατά τη διάρκεια της περιοδείας:

ως αυθεντικός Βερολινέζος, είναι περήφανος για τη γειτονιά του, παρουσιάζει τα επιτεύγματα χωρίς να κρατάει πίσω την κριτική, διασκεδάζει με αστεία ανέκδοτα, ερωτεύεται τη Μαρί κατά τη διάρκεια της περιοδείας

Εικόνα: Kogelmode, Stolberg

Σημείωση: προερχόμενος του Βερολίνου, ο θείος Pelle φέρει το μεγαλύτερο μέρος της αφήγησης και της πληροφόρησης, ενώ η Marie λειτουργεί περισσότερο ως επισκέπτης και παρατηρητής. Σε κάθε σταθμό μπορούν να προστεθούν στην ξενάγηση πρόσθετες φιγούρες.

> Σταθμός 1 Schillerpark / Schillersiedlung

Η κόρη του μυλωνά Marie και ο θείος Pelle συναντιούνται για πρώτη φορά. Η Marie έρχεται από το παρελθόν, ο θείος Pelle είναι σύγχρονος. Αυτός πηγαίνει μια βόλτα στο Schillerpark (τραγουδί), κάνει ένα διάλειμμα από το πανηγύρι του, απολαμβάνει τον καθαρό αέρα και τον καιρό. Η M αναρωτιέται για τις αλλαγές στη γειτονιά της, στην πραγματικότητα πρέπει να πάει να δουλέψει στο μύλο, αλλά ενδιαφέρεται για το πάρκο και το κτήμα Σίλερ. Ο Θ.Π αρχίζει να μιλάει...

Θείος Pelle: Αγοράστε ένα πολύχρωμο μπαλόνι

Πάρτε το σταθερά στο χέρι σας

Φανταστείτε τον να πετάει μακριά μαζί σας

Σε μια μακρινή παραμυθένια χώρα...

Ουάου, τι όμορφα λουλούδια έφερε πάλι στο φως ο καιρός! Γεια σου όμορφο κορίτσι, πού πηγαίνεις ?

Marie: Καλησπέρα, κύριε! Στην πραγματικότητα ήθελα να επιστρέψω στον μύλο του πατέρα μου στο Rehberge, αλλά τώρα όλα φαίνονται τόσο διαφορετικά. Πολύ πιο

πράσινα και όχι τόσο αμμώδη και σκονισμένα όπως είναι οι μύλοι. Ποιο μονοπάτι να πάρω;

Θ.Π: Rehberge, καταλαβαίνω. Λοιπόν, αν δεν σας πειράζει να σας συνοδεύσω, θα χαρώ να δείξω στη νεαρή κυρία τη σωστή κατεύθυνση. Αλλά πρώτα θα ήθελα να συστηθώ ευγενικά: Θείος Pelle, το ταπεινό μου όνομα, στη διάθεσή σας αν δεν είναι πολύ επίπονο. Γνωστός στην πόλη και στην επαρχία και πάντα πρόθυμος για ένα αστείο και μια βόλτα! Και εσείς είστε;

M: Το όνομά μου είναι Marie, η κόρη της Marie Müller. Χάρηκα για τη γνωριμία. Αλλά πού ακριβώς βρισκόμαστε εδώ;

ΘΠ: Αυτό, αγαπημένη μου, είναι το πρώτο δημόσιο πάρκο στο Βερολίνο, αν όχι σε ολόκληρη τη Γερμανία. Μπορώ να έχω την τιμή να σας ξεναγήσω σε αυτό;

Και προσφέρει στη Marie το χέρι του, η οποία το παίρνει. Ξεκινούν την περιοδεία τους.

ΟΡ: Αυτό το όμορφο κομμάτι γης πήρε το όνομά του από έναν από τους μεγαλύτερους ποιητές και θεατρικούς συγγραφείς μας - εκτός από εμένα φυσικά - : Φρίντριχ Σίλλερ. Ένα μικρό δέντρο μάλιστα μεταφέρθηκε από τη γενέτειρά του και φυτεύτηκε εδώ: η βελανιδιά Σίλλερ.

M: Τι όμορφο πάρκο και τόσο πράσινο! Αυτά τα λιβάδια, τα δέντρα και τόσος πολύς χώρος. Ένα υπέροχο μέρος για να χαλαρώσετε και να κάνετε πικνίκ. Ω, πόσο θα ήθελα να ξανακάνω πικνίκ.

ΘΠ: Λοιπόν, αν δεν σας πειράζει, θα ήθελα πολύ να σας προσκαλέσω! Όλη η άμμος και η σκόνη από το Mühlenberge έχει αναστατώσει τους γείτονες. Κάτι έπρεπε να γίνει! Αλλά τίποτα δεν γίνεται από μόνο του φυσικά. Η πόλη προσέλαβε ακόμη και αρχιτέκτονα: Ο κ. Μπάουερ έπρεπε να δημιουργήσει κάτι, ας μου επιτραπεί η επίσημη έκφραση: για "την ευκαιρία για περιπάτους στο φρέσκο πράσινο, για παιχνίδια, για αθλητικές δραστηριότητες, για την απόλαυση της συχνά στερημένης φύσης" και "πάνω απ' όλα για την πολυπόθητη σωματική και ψυχική χαλάρωση των κατοίκων της πόλης". Και το έκανε. Τώρα το πάρκο Schiller είναι και προστατευόμενο μνημείο κήπου.

Ο ΘΠ και η Marie περπατούν μαζί με την ομάδα προς το μνημείο Schiller. Η Marie δείχνει με περιέργεια το άγαλμα.

M: Μιλώντας για μνημεία: ο κ. Σίλλερ είναι εκεί, περιτριγυρισμένος από τις κυρίες του;

ΘΠ: (Χαμογελάει) Ο άνθρωπος ήξερε ήδη πώς να το κάνει... Οι αξιότιμες κυρίες στα πόδια του στέκονται - συγγνώμη, κάθονται συμβολικά για την υψηλή τέχνη της ποίησης, του δράματος, της φιλοσοφίας και της πολιτιστικής και πνευματικής ιστορίας. Καταλαβαίνω το δράμα, αλλά τα υπόλοιπα...

Μ: Νομίζω ότι είναι πολύ ταιριαστό! Εκτός από το ότι κάθονται στα πόδια του, αλλά δεν πειράζει. Συχνά είναι ευκολότερο να σκέφτεσαι καθιστός.

ΘΠ: Το να κάθεσαι χωρίς να σκέφτεσαι είναι ακόμα πιο εύκολο! Τα ξέρω όλα αυτά.

Μ: Αυτός ο κήπος με τις τριανταφυλλίες και οι βεράντες είναι εξίσου όμορφες. Θα μπορούσα να περάσω όλη την ημέρα εδώ κοιτάζοντας τα ευωδιαστά λουλούδια.

Ο ΘΠ κοιτάζει τη Marie από το πλάι: Κι εμένα μου αρέσει να κοιτάω τα ευωδιαστά λουλούδια. Αλλά οι βεράντες είναι πραγματικά ένα ενδιαφέρον μέρος. Αν θέλατε να ζήσετε κάτι μεγάλο στο παρελθόν, όλοι συνήθιζαν να συναντιούνται εκεί για μεγάλες συναντήσεις και συγκεντρώσεις. Μερικές φορές τα πράγματα γίνονταν και πολύ έντονα. Σήμερα, αυτό δεν ισχύει.

Μ: Και εκείνα τα σπίτια εκεί; Φαίνονται τόσο καθαρά και τακτοποιημένα. Η Marie δείχνει το κτήμα Schiller και αναστενάζει Ω, μακάρι να είχα κι εγώ ένα σπίτι για τον εαυτό μου. Ο μύλος είναι τόσο στενόχωρος και τα αδέλφια μου είναι ενοχλητικά. Όλα είναι πάντα χαοτικά.

ΘΠ: Το κτήμα Schiller είναι το πιο ωραίο πράγμα. – (Μουρμουρίζει στον εαυτό του): Τι άλλο πρέπει να κάνω για να πάρει μια ολόκληρη γειτονιά το όνομά μου; - Λέγεται κοινωνική στέγαση. Είναι καιρός να γίνει κάτι για εμάς τους εργάτες! Ο Bruno Taut τα έχτισε. Έχει έρθει συχνά στο πανηγύρι μου για διασκέδαση. Του είπα να φτιάξει περισσότερες παιδικές χαρές και ανοιχτούς χώρους για να τρέχουν οι μικροί κατεργάρηδες. Και το έκανε. Τώρα είναι μνημείο πολιτιστικής κληρονομιάς της UNESCO. **Γυρίζοντας προς τη Marie:** Μακάρι να το είχα κληρονομήσει! Τότε θα σας είχα βρει ένα ωραίο μικρό μέρος για να μείνετε! **Και συνεχίζει κολακευτικά:** Το πιο όμορφο για την πιο όμορφη.

Μ: γελάει.

Ο ΘΠ προτείνει στην Μ. άλλη μια βόλτα

➤ Σταθμός 2 Κοινοτικός κήπος Beetroot

Η Μ συλλογίζεται τον δικό της κήπο και πόσο ωραίο θα ήταν να μοιραστεί τη δουλειά με κάποιον άλλο, ενώ ο ΘΠ συλλογίζεται όλα τα υπέροχα πράγματα που μπορεί να μαγειρέψει να φάει, έπειτα μιλάει για τη συμμετοχή του στους λαχανόκηπους και ενώ εύχεται να βρέξει γλυκά για τα παιδιά, μαζεύει λουλούδια και πλησιάζει την Μ.

Μ: Τι όμορφοι κήποι! Ανήκουν σε κάποιον ή είναι για όλους;

ΘΠ: Ναι και όχι. Οι κήποι ανήκουν σε μια συλλογικότητα.

Μ: Μια συλλογικότητα; Τι ακριβώς σημαίνει αυτό;

ΘΠ: Μια συλλογικότητα, αγαπητή μου, είναι ένα αστείο συνονθύλευμα ιδιοφυιών με έναν κοινό σκοπό. Δηλαδή, δεν μπορείς να κάνεις μόνο ό,τι θέλεις, όλοι έχουν λόγο. Χριστέ μου, ποιος έχει σκεφτεί κάτι τέτοιο;

Μ: Νομίζω ότι είναι πολύ ωραίο να έχουμε κάτι κοινό, εφόσον όλοι μπορούν να συμμετέχουν. Αυτό είναι πολύ μοντέρνο.

Ο ΘΠ δείχνει τους χώρους και υποκλίνεται: "Τότε σας παρουσιάζω: πρώην "Zur fröhlichen Rehberge" - πολύ πιο συμπαθητικό για μένα - από το 1939 "Dauerkolonie Togo e.V." Και μου λέτε ότι το καρναβάλι μου είναι ένα θέαμα! **Γελάει και φέρεται σαν διευθυντής τσίρκου:** Ελάτε παιδιά, ελάτε! Δεν το έχετε δει ακόμα! Άνθρωποι, ζώα, αξιοθέατα!

Τραγουδά: (Στίχοι "Berliner Luft"): Berlin! Μπορώ να ακούσω μόνο το όνομα
Πρέπει να γελάσω με χαρά!
Πώς μπορείς να το κάνεις αυτό για μικρά βρύα
Κάντε τον χοντρό Βίλχελμ!

Μ: Τα πράγματα που θα μπορούσα να καλλιεργήσω! Φρέσκα φρούτα και λαχανικά, κατευθείαν στο τραπέζι. Και λουλούδια. Ω, πόσο ωραία θα ήταν να είχα μερικά λουλούδια!

ΘΠ: Και όλα τα πράγματα που θα μπορούσατε να μαγειρέψετε με αυτό! Χμμμ, πατατόσουπα, ρολά με λάχανο ή πουρέ αρακά με ξινολάχανο. Μπορώ κυριολεκτικά να το γευτώ! Οι "Laubenpieper" (κηπουροί) είναι επίσης οι πιο καλοί άνθρωποι για μένα. Συχνά με καλούν για διασκέδαση/ψυχαγωγία. Οι μικροί "Pieper" είναι οι καλύτεροι! Είναι πάντα τόσο χαρούμενοι με τα κόλπα μου, ξεχνούν τη δύσκολη εβδομάδα στη δουλειά.

Η Μ ονειροπολεί: Στον κήπο μου, θα ξεχνούσα και εγώ τη δουλειά.

Ο ΘΠ είναι εξοργισμένος: ακολουθούμε τώρα τις τρεις βασικές αρχές: συμμετοχή, συνεργασία και αυτοδιοίκηση. Όλοι θέλουν να έχουν λόγο! Αυτό είναι περισσότερη δουλειά από όση μπορείτε να αντέξετε.

M: Τι κακό έχει η επικοινωνία και η ανταλλαγή οικολογικών αξιών; Να βρούμε από κοινού μια απόφαση και να μοιράσουμε την κηπουρική και τη συγκομιδή εξίσου στα μέλη της κοινότητας; Με αυτόν τον τρόπο επωφελούνται όλοι.

ΘΠ: Να δώσω τα μισά στον γείτονά μου; Λιγότερη σούπα και ξινολάχανο για μένα;

M: Αλλά περισσότερη αδράνεια χωρίς σκέψη.

Ο ΘΠ διαλέγει ένα λουλούδι από τον κήπο και το δίνει στη Marie με μια μικρή υπόκληση: Με ένα κομμάτι μηλόπιτα! Με συγκινείς αγαπητή μου. Ας μην τσακωνόμαστε και ας απολαύσουμε την όμορφη μέρα.

M: Θα ήθελα πολύ να σου φτιάξω μια μηλόπιτα, αλλά θα πρέπει να διαλέξεις εσύ τα μήλα. **Χαμογελάει:** Το να μοιράζεσαι είναι να νοιάζεσαι.

Πιάνονται ξανά από το μπράτσο και προχωρούν.

Σημείωση: μη επεξεργασμένες πληροφορίες σχετικά με το σταθμό:

Συλλογικότητα αποτελούμενη από το Centre Français de Berlin (CFB), διάφορες μη κυβερνητικές οργανώσεις και άτομα που ζουν στο Βερολίνο

➤ Σταθμός 3 Möwensee/ Sperlingsee/ Entenpfuhl

Η Μ χαίρεται βλέποντας τα πολλά πουλιά, ο ΘΠ κάνει ανοησίες με τα βατράχια, συγκρίνει τα ονόματα πουλιών με κυρίες του Βερολίνου, και οι δύο είναι εξοργισμένοι για την προσάμμωση των δύο μικρών λιμνών, και αναρωτιούνται για τις αρμόδιες αρχές του Βερολίνου - πρέπει να ξεκινήσει ένα ψήφισμα! Και οι δύο προχωρούν γρήγορα λόγω της δυσοσμίας.

ΘΠ: Τώρα φτάνουμε στο ανατολικότερο άκρο του όμορφου Volkspark μας. Μετά το πράσινο, τα δέντρα και τα μνημεία, τι άλλο χρειάζεται η ψυχή; Σωστά, κάτι υγρό. Αυτό που μπορούν να κάνουν στο Wannsee (διάσημο στο Βερολίνο για τη λίμνη του), μπορούμε να το κάνουμε κι εμείς!

M: Μια λίμνη; Μια πραγματική λίμνη; Εδώ στη μέση του πάρκου;

ΘΠ: Στην άκρη, κυρία, στην άκρη του πάρκου. Και όχι μόνο ένα. Τρεις από αυτές! Η Entensee, η Sperlingsee και η Möwensee. Η τριάδα του γάμου μας, αν θέλετε. Αμέσως μετά το Bockwurst, το Stulle και το Senf (λουκάνικο, ρολό και μουστάρδα). Είναι επίσης διαθέσιμα στο σπίτι μου, αν περάσετε.

M: Τρεις λίμνες, τι υπέροχο! Και τόσο κοντά στη φύση.

ΘΠ: Η μεγαλύτερη εδώ είναι η Möwensee. Φιλοξενεί πολυάριθμες μπεκάτσες, πάπιες και κοκοράκια. Παρόμοιο πλήθος με το Café Kranzler τα απογεύματα της Κυριακής.

Η Μ γελάει: Μόνο που δεν χρειάζεται να τους πετάξεις ψίχουλα.

ΘΠ: Διασκεδαστική σκέψη πάντως.

Μ: Είναι αυτός ένας γκρίζος ερωδιός;

ΘΠ: Σωστά. Έρχονται για την ιδιαίτερη λιχουδιά μας. Τους ακούτε;

Μ: Όχι, τι;

ΘΠ: Μουσική στα αυτιά μου. Το κράξιμο ακούγεται σαν τις γριές στη γωνία Müllerstrasse και Seestrasse. Εννοώ τα βατράχια που ζουν εδώ στο Σπέρλινγκσκι.

Μ: Αααα. Αυτό είναι το Sperlingsee;

ΘΠ: Ακριβώς! Συνδέεται με τη λίμνη των παπιών εκεί πίσω. Περισσότερο λιμνούλα ή λακκούβα παρά λίμνη, όμως. Παρόλα αυτά, είναι ένας παράδεισος για τους βατράχους και ως εκ τούτου ένας δημοφιλής προορισμός για τους γκρίζους ερωδιούς. (Ο **ΘΠ συνοφρυωμένος**) Αλλά μόνο για αυτούς. Προς μεγάλη δυσαρέσκεια των βατράχων, όπως μπορείτε να φανταστείτε.

Η Μ κρατάει τη μύτη της: Τι είναι αυτή η μυρωδιά;

ΘΠ: Χα! Αυτή είναι η διάσημη Entenpfuhl, ή αλλιώς η πιο λασπωμένη λίμνη του Βερολίνου! Οι άνθρωποι έρχονται από όλο τον κόσμο για να επισκεφθούν αυτό το ιδιαίτερο μέρος με τις θεραπευτικές του δυνάμεις. Αλλά μόνο με μέτρια επιτυχία υποθέτω. Ακόμα και οι πάπιες αποφεύγουν πλέον τη λακκούβα.

Μ: Αλλά πρέπει να κάνεις κάτι! Θα ήταν κρίμα να πάνε όλα χαμένα.

ΘΠ: Η γειτόνισσά μου Liese έχει ήδη ξεκινήσει μια αίτηση με τον μικρό κύκλο γυναικών που ασχολούνται με το τσάι και τις χειροτεχνίες. Όλο και περισσότερες γειτόνισσες συμμετέχουν, αλλά μέχρι στιγμής - όπως συνηθίζεται στο Βερολίνο - δεν έχει συμβεί τίποτα. Οι άνθρωποι προτιμούν να βλέπουν τα πάντα να λύνονται μόνα τους.

Μ: Πού μπορώ να βρω την κυρία Liese και πού πρέπει να υπογράψω; Αυτό δεν μπορεί να μείνει έτσι!

ΘΠ: Μια εξέγερση για τα γούστα μου και **αρχίζει να φωνάζει συνθήματα διαμαρτυρίας:** Πάπιες στη λίμνη, βάτραχοι στη λάσπη! Όχι λάσπη, περισσότερη λίμνη! Όχι στο πλιγούρι! Νερό για τις πάπιες, ψωμί για μας! - Περιμένετε ένα λεπτό. Το δουλεύω...

Αλληλεπίδραση με το κοινό: Σε αυτό το σημείο, η Μ και ο ΘΠ ζητούν από τους τουρίστες να σκεφτούν κατάλληλες κραυγές και συνθήματα για αφίσες διαδηλώσεων, ενώ η ξενάγηση συνεχίζεται.

M: Ας προχωρήσουμε γρήγορα. Δεν είδα μια παμπ εκεί πίσω; Ένα αναψυκτικό θα ήταν σωστό. Όλος αυτός ο καθαρός αέρας μετά τη σκόνη αλευριού με κάνει να διψάω.

ΘΠ: Σωστά! Το "Schatulle". Ένα στολίδι της φιλοξενίας του Βερολίνου. Δυστυχώς, όπως και η φιλοξενία του Βερολίνου, είναι κλειστό σήμερα. Θα πρέπει να επιστρέψουμε κάποια άλλη μέρα. **Ο ΘΠ σηκώνει το καπέλο του:** Δεν θα θέλατε, δεσποινίς;

M: Αν μπορεί να κανονιστεί. Δεν θα με πείραζε.

ΘΠ: Ευχαρίστησή μου!

Χαμογελώντας, προχωρούν και οι δύο.

➤ Σταθμός 4 Rehberge

Επιτέλους και πάλι φρέσκος αέρας, έστω και στα μικρά "βουνά", η MT αναλαμβάνει την αφήγηση -> αφού είναι το σπίτι της

M: Ο αέρας είναι πολύ καλύτερος εδώ.

ΘΠ: Αγαπητή μου, βρισκόμαστε στα Deer Mountains ("Rehberge"). Αυτά θα πρέπει να σας είναι γνωστά.

M: Θεέ μου! Δεν υπάρχει τίποτα αναγνωρίσιμο! Πού πήγαν όλοι οι μύλοι; Η άμμος; Η σκόνη; Τίποτα δεν μοιάζει το ίδιο. Μόνο οι κορυφογραμμές έχουν μείνει.

Ο ΘΠ τραγουδάει: "Το Βερολίνο αποκτά πλέον ένα διαφορετικό πρόσωπο με την πάροδο του χρόνου. Όποιος είδε το Βερολίνο του παρελθόντος δεν το γνωρίζει σήμερα". (Otto Reutter, στίχοι τραγουδιού)

Οι αρχές του Βερολίνου μας έχουν κάνει σπουδαία δουλειά! Φυσικά, έπρεπε πρώτα να αποσπαστεί από την πρωσική περιφέρεια του Plötzensee. Δεν ήταν εύκολο, αλλά έπρεπε να γίνει δουλειά και έτσι ολόκληρη η περιοχή αναδιαμορφώθηκε τη δεκαετία του 1920. Δεν ήταν εύκολο έργο, οι Rehberger ήταν διάσημοι και διαβόητοι. Πραγματικοί νταήδες μερικές φορές. Γι' αυτό επαινώ το πανηγύρι μου. Διασκέδαση που κρατάει και μια φορά στο τόσο ένα περιστασιακό "Schhaps" (καθαρό ποτό, σφηνάκι).

M: Σωστά. Όλα αυτά τα όμορφα μονοπάτια για περπάτημα και γρασίδι για ηλιοθεραπεία! Αυτοί οι χώροι με τα ζώα, οι παιδικές χαρές και οι αθλητικοί χώροι προορίζονται επίσης για το ευρύ κοινό;

ΘΠ: Μην ξεχνάτε τους ποδηλατοδρόμους και τη μοναδική πίστα έλκηθρου! Με μια υψομετρική διαφορά 20 μέτρων, πραγματικά παίρνετε φόρα! Θα πρέπει επίσης να το σκεφτώ ως αξιοθέατο για το πάρκο Μαΐου... Φανταστείτε... **Ο ΘΠ αρχίζει να σκέφτεται...** Αν ο Έντουαρτ έχει ακόμα αρκετό ξύλο... **αρχίζει να μελετά αυτό το νέο αξιοθέατο στο μυαλό του...**

Μ: Θυμάμαι πως οι γυναίκες ερχόντουσαν εδώ για να πάρουν την άμμο τους για να τρίψουν τα πατώματα. Βέβαια, αργότερα όλα αυτά γίνονταν σε μεγάλη κλίμακα, με άμαξες. Ανταποκρινόμενοι σε μια τεράστια ζήτηση. Η άμμος ήταν καλής ποιότητας και τα πατώματα ήταν βρώμικα όπως η πόλη. Πάντα πρέπει να τρίβω τον μύλο και ποτέ δεν καθαρίζει. **(Αναστενάζει)**

ΘΠ: Έπρεπε επίσης να κάνουν όλο το πλύσιμο εδώ. Χρειάστηκε αρκετός χρόνος για να μοιάζουν έτσι οι αθλητικές εγκαταστάσεις και οι χώροι των άγριων ζώων. Αρχικά ήθελαν να διοργανώσουν εδώ μια μεγάλη παράσταση ζώων και κοινού. Αλλά αυτό δεν έγινε ποτέ. Λοιπόν, δεν με πειράζει! Περισσότερο κοινό για το πάρκο μου. **Χαμογελά:** Κάθε **τόσο** ένας καλός αγώνας στο γήπεδο του αθλητικού συλλόγου και μια δροσερή μπύρα μου αρκούν.

Μ: Τα ελάφια και οι φασιανοί συνήθιζαν να κυκλοφορούν ελεύθερα εδώ. Τι κρίμα που τώρα ζουν πίσω από φράχτες. Από την άλλη... τα παιδιά μπορούν επιτέλους να τα δουν.

ΘΠ: Ο μεγάλος διευθυντής του ζωολογικού κήπου Hagenbeck από το Αμβούργο ήθελε να παρουσιάσει εδώ εντελώς διαφορετικά ζώα. Αλλά δεν τα κατάφερε. **(με σαρκασμό):** Αν με ρωτάτε - και θα έπρεπε να με είχαν ρωτήσει - αυτό θα ήταν μια εξαιρετική ιδέα! Εκτός από τον ζωολογικό κήπο και το πάρκο ζώων, υπάρχει και το Rehberge, σαν να μην έφταναν τα παράξενα πλάσματα που μπορείτε να θαυμάσετε εδώ. Τις προάλλες είδα ένα στου Μπόλε...(Bolle)

Η Μ τον διακόπτει: Κι εμένα μου αρέσει έτσι. Αν και μου λείπουν λίγο οι μύλοι. Η ομοιόμορφη περιστροφή των λεπίδων και ο χαλαρωτικός τους ήχος. **Χάνεται στις σκέψεις της...**

ΘΠ: Παρ' όλα αυτά, "η γη ήταν έρημη και άδεια" (απόσπασμα από το περιοδικό Die Gartenwelt, 1929 για το Rehberge), γι' αυτό και επαινώ τα ωραία γρασίδια, μόνο που στην Αγγλία έχουν καλύτερα.

Μ: Τι είναι αυτό εκεί; Άλλο ένα μνημείο για έναν διάσημο άνθρωπο; Λες και δεν έχουμε ήδη αρκετά από αυτά...

ΘΠ: Αυτοί είναι οι μαχητές μας. Συμβολίζουν όλα όσα αποτελούν την εργατική μας τάξη. Αρχικά στάθηκαν στο Schillerpark, αλλά μετά έπρεπε να μετακινηθούν. Αποφασίστηκε ότι ο ποιητής μας δεν έπρεπε να έχει ανταγωνισμό.

Μ: Τώρα που το αναφέρετε... τι αξιοσημείωτη απεικόνιση! Η πάλη δεν είναι άθλημα;

ΘΠ: Ένα δημοφιλές άθλημα για να είμαστε ακριβείς! Κάθε βράδυ στη γωνιακή παμπ του Willi Bresch μπορείτε να παρακολουθήσετε τους καλύτερους παλαιστές της πόλης. Μετά από μερικές μπύρες και σφηνάκια, όλοι είναι για μια πάλη. Αλλά εγώ έχω τον καλύτερο στο χώρο! Κανείς δεν τον έχει νικήσει ακόμα. Δεν είναι περίεργο με 13 αδέρφια.

Προσθέτει αυτάρεσκα: "Μου αρέσει να παλεύω μερικές φορές, αλλά όχι δημοσίως όπως εδώ...

Μ: (χαμογελάει) Ορίστε. Μήπως λείπει και το παντελόνι;

ΘΠ: Και όχι μόνο - καλά, ίσως δεν είναι τα πάντα σε αυτό το μνημείο για τα μάτια μιας νεαρής κοπέλας (καθαρίζει το λαιμό του). Ας προχωρήσουμε γρήγορα.

Μ: Ω, μα μόλις άρχισα να περνάω καλά.

Σταθμός 5 Plötzensee / Νεκροταφείο Plötzensee

ΘΠ: Η ευχαρίστηση είναι όλη δική μου. Μπορώ να πείσω τη δεσποινίς να κάνει μια μικρή παράκαμψη στα λουτρά Plötzensee;

Μ: Μπορείς.

ΘΠ: Είναι ένας τόπος συνάντησης για όλους τους αργόσχολους. Αλλά ξέρω ένα μικρό σημείο στη λίμνη όπου είναι αρκετά άνετα.

Μ: Είναι πολύ ωραία εδώ. Γιατί δεν το ήξερα αυτό νωρίτερα;

ΘΠ: Έπρεπε πρώτα να αποσπάσουμε κι αυτό το μαργαριτάρι από την Πρωσία.

Μ: Δεν υπήρχε κάποτε ένα γυναικείο μοναστήρι εδώ; Ο παππούς μου από την πλευρά της μητέρας μου ήταν κηπουρός του νεκροταφείου των ιερών αδελφών της Αγίας Μαρίας. Πάντα παραληρούσε για τους χώρους. Ωστόσο, είχε πάντα τα χέρια του γεμάτα με τη φροντίδα πέντε νεκροταφείων.

ΘΠ: Οι κάτοικοι του Σπαντάου είχαν πάντα το ταλέντο να βρίσκουν όμορφα σημεία, αλλά τώρα είναι δικά μας και όταν δεν κάνω μια μεγάλη βουτιά στη ζέστη του

καλοκαιριού, μου αρέσει να βουτάω το καλάμι μου. Μην με κοιτάς έτσι! **κλείνει το μάτι**. Στο λόγο μου! Το ψάρεμα είναι μια τίμια δουλειά μιας ολόκληρης ημέρας.

M: Γι' αυτό η λίμνη ονομάζεται Plötzensee;

ΘΠ: Έξυπνη είσαι! (**Κοιτάει τη Marie**) μου αρέσει. Εδώ πέρα βρίσκουμε τα καλύτερα ψάρια κυπρίνου. Τα καλύτερα δείγματα ζυγίζουν μέχρι και 16 κιλά. Στην αρχή νόμιζα ότι είχα πιάσει το μικρό Serrpel στην πετονιά, αλλά στη συνέχεια αποδείχθηκε ότι ήταν ένα πραγματικό ψάρι. Η καλύτερη ψαριά είναι στο τέλος, να μου το θυμηθείς. Θα ήθελε η δεσποινίς ένα μικρό ταξίδι με σκάφος; Έχουν μερικές βάρκες προς ενοικίαση εκεί πίσω.

M: Άλλη μια φορά σας ευχαριστώ πολύ! Ας περπατήσουμε στην όχθη του ποταμού για λίγο. Πόσο όμορφα είναι τα κτίρια εδώ. Είναι ένα τόσο ευχάριστο μέρος για να βρίσκεσαι.

ΘΠ: Αν και παλιά κάποιοι άνθρωποι έπρεπε να υπομείνουν πολλά εδώ. Δεν ήταν πάντα όλα τόσο ειρηνικά και μαγικά. Βλέπετε, εκεί είναι το μνημείο Plötzensee με το σκοτεινό παρελθόν και εκεί είναι το νεκροταφείο Plötzensee, το οποίο επίσης μνημονεύει τα πολλά θύματα της βίας.

M: Θεέ μου. Θυμάμαι ότι εκεί υπήρχε ένα παλιό κτήμα και ένα δασαρχείο. Δεν ανήκε και αυτό στο Charlottenburg;

ΘΠ: ΟΡ: Πολύ σωστά. Αλλά ας μην πάμε πίσω στο σκοτεινό παρελθόν. Θα προτιμούσατε να πάτε στην καφετέρια ή για ένα μπάνιο;

M: Με πειράζεις;

ΘΠ: **χαμογελάει** Τίποτα δεν είναι πιο μακριά από μένα. Μήπως έχετε μαζί σας κατάλληλα ρούχα;

M: Μακάρι να το ήξερα εκ των προτέρων. Αλλά πιστέψτε με- έχω "τα πιο όμορφα πόδια του Βερολίνου" ("Die schönsten Beine von Berlin" / τραγούδι + διάσημη βωβή γερμανική ταινία), ακόμη και χωρίς να σας τα δείξω. Ένας καφές θα ήταν ωραίος, όμως.

ΘΠ (τσιμπιμένος): Δεν έχετε μόνο τα πιο όμορφα πόδια του Βερολίνου, αλλά και τα πιο όμορφα μάτια. Αγαπημένη μου, το ομολογώ με όλη μου την καρδιά: είμαι ερωτευμένος! Από την πρώτη στιγμή που σε είδα. Αυτές οι κυρίες και οι κύριοι είναι οι μάρτυρές μου. **Δείχνει στο κοινό.**

Η Μ γελάει: Ποιος θα το φανταζόταν αυτό σήμερα το πρωί; Τότε γιατί δεν με λες Μαρί αντί για κυρία και να με βγάλεις επιτέλους έξω!

ΘΠ: Αφού είναι έτσι! **Βγάζοντας το καπέλο του με ευχαρίστηση** είμαι ο Hermann. Χορεύετε, κυρία μου; Με συγχωρείς, Μαρί;! **Ζητάει από τη Marie να χορέψει και αρχίζει να τραγουδάει:**

Θα σου αγοράσω ένα μπαλόνι
Πάρε το σταθερά στο χέρι σου
Φαντάσου το να πετάει μακριά μαζί μας
Σε μια μακρινή παραμυθένια χώρα

Τέλος της ξενάγησης

Το κοινό είναι ελεύθερο να επισκεφθεί τα μνημεία ή να σκορπιστεί στη λίμνη.

Σημείωση: μη επεξεργασμένες πληροφορίες σχετικά με το σταθμό: 7,85 εκτάρια, βάθος έως 7 μέτρα (μέσος όρος 3,5 μέτρα), δεν υπάρχουν επιφανειακές εισροές ή εκροές, οι περισσότερες από τις παράκτιες περιοχές μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την προστασία των οικοσυστημάτων των φυτών και των ζώων, νεκροταφείο Plötzensee: πολεμικό νεκροταφείο με τάφους 5.000 θυμάτων πολέμου και τυραννίας.

➤ Τέλος της ξενάγησης

Το κοινό είναι ελεύθερο να επισκεφθεί τα μνημεία ή να διαλυθεί στη λίμνη.

Πράσινα αστικά μονοπάτια

Συγχρηματοδοτείται από το πρόγραμμα Erasmus+ της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

KA220-ADU Συμπράξεις συνεργασίας στην εκπαίδευση ενηλίκων.

Reference n.2021-1-DK01-KA220-ADU-000033665

Η υποστήριξη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την παραγωγή της παρούσας έκδοσης δεν συνιστά έγκριση του περιεχομένου, το οποίο αντικατοπτρίζει τις απόψεις μόνο των συγγραφέων, και η Επιτροπή δεν μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνη για οποιαδήποτε χρήση των πληροφοριών που περιέχονται σε αυτήν.

